

Eilhard Lubin

**Programma In Funere ... Matronae, Annae Radenitiae ... Johannis Tileken,
Coniugis, 8. Septembris pie in Christo defunctae, publicatum 12. Septemb. Anno
1615.**

Rostochi[i]: Pedanus, 1615

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775828130>

Druck Freier Zugang

Lubinus, E.
in
A. Radenitiam,
uxor. J. Tileke.
Rostock, 1615.

4

Programma
IN FVNERE HONESTISSIMÆ
Æ optima Matrona,
ANNÆ RADENITIÆ

honestissimi & integerrimi Reip: Ro-
stochiensis civis.

JOHANNIS TILEKEN,

Conjugis, 8. Septembris piè in Christo defuncta, publica-
tum 12. Septemb. Anno 1615.

RECTORE

EILHARDO LUBINO.

ROSTOCHI

Typis suis exscripsit JOACHIMUS PEDANUS,
Acad. Typog. Anno M. DC. XV.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
EILHARDUS
LUBINUS,
S. Theologiæ Doctor & Professor.

Dulcissima, & Christianæ
consolationis plenissima existat
vox illa Apostoli; *Si in hac solum
vitâ speramus in Christum, miserissimi
omnium hominum sumus.* Quotcûq;
enim Christo nomen dederunt,
& se Christi esse non nomine so-
lum, sed etiam re ipsâ testantur
& præstant, duplici nomine in
hâc vitâ miseri sunt, Tum quia homines sunt, tum
quia Christiani sunt. Et homo quidem quâ homo est,
nullis non miserijs & calamitatibus hujus vitæ potest esse
expositus. Et cujus calamitatum centesimæ partis hoc
loco recensendæ exiguæ hujus pagellæ angustia neuti-
quam suffecerit. Nulla pars est ætatis vitæ mortalium,
quæ suas calamitates secum non trahat, & indies expe-

A 2

riarur.

riatur. Statim á principio ut primùm natus est infans, plorat, & suam vitam cum lacrumis auspiciatur, quasi suæ miseriæ præsciis, nimirum,

Cui tantum in vitâ restet transire malorum.

Et quæ tandem non premit infantem molestia, quando vel fame, vel siti, vel frigore vel calore, urgetur? Et quæ calamitas eo miserior est, quod illam infans verbis exprimere, & quid doleat, nulli conqueri possit; sed factum miserabilem suæ anxietatis querelam & solatium tantum habeat. Mox succedunt aliæ calamitates cum ab uberibus matris vel nutricis abigitur & ab lactatur; Mox cum custodibus, pædagogis, & ludimagistris instituendus traditur. Ubi semper sub ferulâ & metu præceptorum degendum est, qui eo major est, quo præceptorum plerorumq; major est inexigendo discipulorum officio severitas & vehementia. Jam porro quodcumq; vitæ iter quisquam ingrediatur, quocumq; aliquis se convertat, ubiq; cura & sollicitudo sese offert. Si quis ad causas dicendas & forum se conferat, molestis aliorum linguis se & vitam suam atterit, ac conficit. Si quis agriculturam exerceat, præter concatenatos labores & molestias in circulum revertentes, semper habet de quo conqueratur, de nimio vel frigore, vel calore, vel pluvia, vel siccitate. Si quis domi agat perpetua rei familiaris sollicitudo eum premit; Si quis peregrè degat, sive abundet, sive egeat, non deerit quod vel metuat vel doleat. In conjugio rei familiaris perpetua cura semper eum exercebit. Sine conjugio solitudo, ignavia, & deniq; contemptus illum comitabitur. Rursus in conjugio, si quis liberos suscipiat, quibus ærumnis ac difficultatibus illi educeantur, testari illi possunt, qui experiuntur.

riuntur. Et rursus si quis sterile & minus fecundum, experiatur conjugium, sibi relictus ac desertus, & Deo minus carus videtur, & vitæ suæ solitudinem & orbitatem queritar & damnat. Deniq; juvenilem ætatem comitatur inconsulta temeritas, & pravæ voluptatum confectatio, quâ multas sibi & alijs molestias creat. Senilis autem ætas præterquam quod multorum morborum sententiam semen trahit, ipsa in se morbus est. In quam, nimirum confluit, quidquid in universâ hominis vitâ fragile & infirmum est. Sic, ut una cum vitâ & ætate, hominis semper ærumnæ & calamitates crescant, & priora vitæ incommoda præ sequentibus & posterioribus, præsertim senectutis molestijs, jocosa ac puerilia fuisse videantur. Quod nisi quis ocys vitam velut æs alienum reddiderit, astans supra caput natura tanquam fenerator reposcit usuram, ab alio quidem visum, ab alio auditum, ab alio utrumq; ab alio omne corporis robur, ut ad sustentandum debile & emarcidum corpus jam non, unus baculus sufficiat. Alij etiam in senectute repuerascunt, & senes jam bis pueri evadunt. Quo accedunt innumeræ aliæ calamitates, quibus miseri mortales vel tanquam peccatis, vel peccatorum poenis semetipsos & alios addigunt. Et hæc vitæ humanæ miseria omnibus hominibus est communis, tam pijs, quam impijs. Ubi tamen illud ubiq; discrimen apparet, quod pijs sub illis, tanquam aurum sub igni, rutilent, impij verò tanquam paleæ fument; illi tanquam frumenta sub tribulâ purgentur, hi tanquam stipulæ comminuantur. Piorum verò & Christianorum in mundo conditio longè est miserissima. Qui cum de mundo non sint mundus illos tanquam alienos odit: Et ideo in mundo versantur, ut oves in medio luporum. In mundo pressuram habentes.

Et odio sunt omnibus hominibus, & non possunt non Per
varios casus per tot discrimina rerum, per multas tribu-
lationes ingredi in regnum cœlorum. Ideo autem Deus
suos severius in hac vita exercet & tractat, quia diligit
illos, & sibi præparat. Dominus enim filium quem dili-
git castigat, & quidem in hac vitâ, ne hic impune eva-
dens æternas alterius vitæ, vel mortis potius, pœnas pen-
dere cogatur. Et hæc conditio est omnium hominum
& imprimis Christianorum, quibus nisi post hujus vitæ
miserias, alterius post hanc melioris in spe esset reposita
vita, longè utiq; præstabilius & optabilius foret nunquam
nasci, quàm nasci ad calamitates ac miserias. Longè
etiam tolerabilior esset conditio brutorum animalium,
quæ vix centesimam talium calamitatum partem in vitâ
sentiunt. Verum enimverò Christiani in hoc mundo
inter medias miserias & calamitates ideo suspirare de-
bent, quia illuc debent adspirare ubi omnium horum
vicissitudo est, gaudium sine luctu, & vita sine morte,
& illa beatitudo, quam nulla humana ratio assequi potest.
Ab hac autem miserâ ad illam beatitudinem non nisi per
mortem fit transitus, quâ homo quicquid mortale, car-
nale, & mundanum habet, ideo deponit, ut adire illam
hæreditatem possit, quam caro & sanguis possidere non
potest. Unde quivis æstimare potest & debet, quàm
optanda, & quàm minimè formidanda sit homini mors,
quæ verè Christiano aliud nihil est, quàm portus infanti
æquoris hujus humanæ, & porta ac janua illius æternæ.
Ad hunc portum, hanc portam & januam æternæ vitæ
feliciter delata est octavâ hujus mensis die inter octa-
vam & nonam vespertinam matrona honestissima &
piissima ANNA RADENITJA, optimi ac laudatissi-
mi civis huius Reipublicæ JOHANNIS TILEKEN
conjug

conjug desideratissima, in Christo creatore & servatore
suo unico beatissime defuncta. Nata fuit beata hæc
matrona Anno 1571. parentibus in hac urbe honestis ac
præcipuis; Patre cive & mercatore hujus Reip. insigni
MARTINO RADENICIO, Matre vero ANNA
DOSSIA, ex præcipuâ hujus civitatis familiâ oriundâ,
cujus avus maternus Dn HENRICUS DOSSIUS in
Senatorium hujus Reip. ordinem cooptatus de urbe
hac & multis in illâ bonis olim præclare meritus fuit.
Præterea defuncta hæc foemina agnatos habuit viros
Medicos hujus Reipublicæ quondam præcipuos. Hujus
enim aviæ frater fuit M. FRANCISCUS DE NE,
laudatissimus quondam & famigerabilis hujus urbis Me-
dicus; Ejus verò matris frater fuit D. NICOLAUS
DOSSIUS, & ipse inter medicos hujus urbis non po-
tremus, qui etiam moriens Medicinæ studiosos insigni
beneficio adficere, & eo ipso præclaram suam adfectio-
nem erga Academiam hanc testari voluit. Fratrem de-
niq; habuit beata hæc matrona M. JOACHIMUM
RADENITIUM Medicinæ Candidatum, & Mathema-
ticum non vulgarem. Qui cum in illustri Regiomon-
tanâ Academiâ Mathematicam Professor publicus jam
inauguratus esset, Seq. jam ad lectiones publicas para-
set, præmissâ de cælo & sphaeris cœlestibus publicâ dispu-
tatione, difficili morbo subitò correptus mortalem vi-
tam cum æterna commutavit, & ibi Academiæ & mul-
tis bonis triste sui desiderium reliquit. Unus adhuc fra-
ter beatæ huic foeminae in vivis superstes est, HENRI-
CUS RADENICIUS, vir honestus & civis hujus urbis
præcipuus; Una item soror CATHARINA viro do-
ctissimo & honestissimo BARTOLDO RADELOFIO
civi hujus urbis, & Notario præstanti, nupta. Fuit autem
hæc

hæc matrona in Deum pia, erga omnes humana, erga
pauperes benigna, in re domesticâ administrandâ dili-
gens & industria: quæ verbum Dei sedulò & diligenter
audivit, ejusq; inde à puerili ætate pia ac fidelis cul-
trix & amatrix fuit, & sacras conciones assidue frequen-
tavit. Marito suo JOHANNI TILEKEN civi hujus
Reipublicæ cultissimò, & nostri ordinis fautori & cul-
tori integerrimo, Anno elapsi sæculi 94. 12. Novembris
nupsit, & cum illo in pacato tranquillo & oprando con-
jugio 21. annos vixit, cumq; duorū filiorum parentem fe-
cit. Quorum major natu CHRISTOPHORUS, præcla-
ræ exspectationis adolescens, Academiæ nostræ studio-
sos, per Dei gratiam adhuc superat, & invivis est. Al-
ter JOHANNES natu minor, Anno 1608. 29. Augusti
natus, ejusdem Anni 23. Septembris denatus est, & ad
illos qui in Christo JESU moriuntur à matre, quæ jam
secuta est, præmissus fuit. Hæc optima matrona,
jam 16. propemodum hebdomadibus lecto continuè
adfixa, morbo vehementi ac contumaci, Hæcticâ ni-
mirum feбри, afflicta fuit, cujus contumax malignitas
cum omnia medicamenta sperneret, tandem 8. hujus
mensis Septembris, mundo & rebus humanis valedi-
xit, & ad sedem beatorum, & sinum Abrahæ Patris
omnium credentium translata est. Hujus beatæ ani-
mæ relictæ corporis exuviæ cum hodierno die horâ
primâ terræ demandandæ sūt, monemus & hortamur
omnes jurisdictioni nostræ cives subjectos, ut in honorè
& solatium optimi viri, relictæ vidui, & honestissimæ
familiæ, hodie hora 1. in templo D. Mariæ sacro conve-
niant, & funus frequentes deducant, & suæ mortalita-
tatis memores hoc alijs præstent, quod suo tempore,
ab alijs sibi præstari optaverint. B. V. P. P. Rostochij
12. Septemb. Anno 1615.

conjug desideratissima, in Christo
suo unico beatissime defuncta. I
matrona Anno 1571. parentibus in
præcipuis; Patre civis & mercator
MARTINO RADENICIO, M
DOSSIA, ex præcipuâ hujus civit
cujus avus maternus Dn HENRI
Senatorium hujus Reip. ordinem
hâc & multis in illâ bonis olim præ
Præterea defuncta hæc foemina ag
Medicos hujus Reipublicæ quondam
enim aviæ frater fuit M. FRANS
laudatissimus quondam & famigera
dicus; Ejus verò matris frater fu
DOSSIIUS, & ipse inter medicos il
stremus, qui etiam moriens Medic
beneficîo adficere, & eo ipso præla
nem erga Academiam hanc testari
niq; habuit beata hæc matrona M.
RADENITIUM Medicinæ Candid
ticum non vulgarem. Qui cum in
tanâ Academiâ Mathematicam Profe
inauguratus esset, Seq. jam ad lectio
set, præmissâ de cælo & spheris cæle
ratione, difficili morbo subitò cor
tam cum æterna commutavit, & ibi
tis bonis triste sui desiderium reliqu
ter beatæ huic foeminae in vivis sup
CUIUS RADENICIUS, vir honestus
præcipuus; Una item soror CATH
ctissimo & honestissimo BARTOLI
civi hujus urbis, & Notario præstanti

ervatore
eata hæc
onestis ac
p. insigni
ANNA
oriundâ,
BLIUS in
de urbe
us fuit.
it viros
. Hujus
ENE,
rbis Me
CLAUS
non po
s insigni
idfectio
rem de
MUM
athema
giomon
us jam
s paraf
â dispu
alem vi
& mul
huc fra
HENRI
us urbis
iro do
LOFIO
t autem
hæc

